

TARBIJAVAIKLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/22-02727-045
Otsuse kuupäev	8. juuli 2022
Komisjoni koosseis	Esimees Mihkel Kivisalu
Tarbija	
Kaupleja	FIVIO OÜ, 16265083
Tarbija nõue	lepingust taganemine
Asja läbivaatamise aeg	7. juuli 2022

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus. Kaupleja peab tagastama tarbijale 539 eurot.
2. Tarbija peab Kauplejale tagastama toote, kusjuures transpordikulude tasumise kohustus on Kauplejal.
3. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija soetas põranda poleerija ning soovist ostust taganeda 18. päeval. Kaupleja sellega ei nõustunud, sest möödas oli 14 päeva. Tarbija selgitas, et soovib taganeda põhjusel, et toode ei olnud uus.

Komisjon palus Tarbijal antud väidet tõendada ning esitada ekspertiis. Tarbija lasi teostada ekspertiisi. Kaupleja antud ekspertiisiga ei nõustunud ning soovis teostada ekspertiisi Saksamaal asuva tootja juures. Saksamaal asuv tootja nõustus toote ümber vahetama ning Kaupleja saatis Tarbijale uue toote.

Kaupleja saatis Tarbijale pakiautomaati uue toote, kuigi Tarbija oli öeldnud, et ta ei soovi seda ja tahab raha tagastamist.

Tarbija soovib lepingust taganeda.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja esitas seisukoha, et toode on kliendi käes. Kaupleja ei nõustunud tarbija nõudega lepingust taganemiseks.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub

rahuldamisele. Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinnarahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingualusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. Tarbija ostis kauplajalt põrandapoleerija.

Esitatud tõenditest nähtub, et vaidlus on müüdü asja lepingutingimustele mittevastavuses (VÕS § 217) ning kas ostjal on õigus lepingust taganeda.

Müügilepingu alusel ostjale üleantava asja puhul on müüja vastutuse esmaseks eelduseks asja mittevastavus lepingutingimustele (VÕS § 217 lg 1-2). Et tarbijal oleks õigus tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele, on tarbijal kohustus kauplejat puudustest teavitada (RKO 2-14-37663/54). Asjas kogutud materjalidest nähtub, et tarbija teavitas kauplejat puudustest, kuid kaupleja algselt keeldus toodet tagasi võtmast. Samas ka tarbija ei tõestanud koheselt oma väiteid, vaid tegi seda hilisemalt vastava ekspertiisiga, mis tuvastas, et tootel on kriimud ja kulumid. Asjas esitatud materjalidest nähtub, et Saksamaal asuv poleerija tootja oli nõus toote tagasi võtma ning selle asendama.

Seega tuvastas komisjon, et asi siiski oli defektiga ning asjal olid puudused. VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi, ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217(1) lg 2 p 1 alusel loetakse asi lepingutingimustele vastavaks, kui selle kirjeldus, liik, kogus, kvaliteet, kasutusviis, ühilduvus, koostalitlusvõime ja muud omadused vastavad kokkulepitule tingimustele. Lisaks eeltoodule tuleb lähtuda ka VÕS § 217(1) lg 3 p 2, mis sätestab, et asi peab olema seda liiki asjadele tavaliselt omases koguses ja omase kvaliteedi ning tavaliste toimivusomadustega, sealhulgas vastupidavuse, kasutusviisi, ühilduvuse ja turvalisuse poolest, mida tarbija võib mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ning arvestades müüja enda poolt või tema nimel või tehinguahela varasemates etappides osalenud muude isikute, sealhulgas tootja poolt asja suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige reklaamimisel või märgistusel. VÕS § 218 lg 2 kohaselt tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest. VÕS § 218 lg 2(2) kohaselt tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega. Materjalidest nähtub, et tarbija teavitas defektiga tootest kauplejat.

Komisjon märgib, et VÕS § 76 lg 1 kohaselt kohustus tuleb täita vastavalt seadusele või lepingule. VÕS § 100 näeb ette, et võlasuhtest tuleneva kohustuse rikkumiseks on selle täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine. VÕS § 222 lg 1 sätestab, et kui asi ei vasta lepingutingimustele, võib ostja nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist, kui see on võimalik ja sellega ei põhjustata müüjale võrreldes teiste õiguskaitsevahendite kasutamisega ebamõistlikke kulusid või põhjendamatuid ebamugavusi, arvestades muu hulgas asja väärtust, lepingutingimustele mittevastavuse olulisust ning ostja võimalust saada lepingutingimustele vastav asi oluliste ebamugavusteta mujalt.

Asjas esitatud materjalidest nähtub, et kuna asja asendamine jäi algselt venima, siis kaotas tarbija toote vastu huvi ning soovis lepingust taganeda, kuid kaupleja siiski saatis toote

tarbijale.

Arvestades asjas kogutud tõendeid, siis leiab komisjon, et tarbijal on õigus lepingust taganeda, kuna asja asendamine ei toimunud mõistliku ajajooksul ning sisuliselt on tarbijal ka õigus lepingust taganeda, kuivõrd toode oli defektiga.

Kui ostja nõuab õigustatult asja parandamist ja müüja ei tee seda mõistliku aja jooksul, võib ostja asja ise parandada või lasta seda teha ning nõuda müüjalt selleks tehtud mõistlike kulutuste hüvitamist (VÕS § 222 lg 5). Sarnane põhimõte on ka CESL art 111 lg-s 2, mis ütleb, et kui tarbija valib kauba mittevastavuse parandamiseks kauba parandamise või asendamise, on tal õigus kasutada teisi õiguskaitsevahendeid ainult juhul, kui kaupleja ei ole kaupa parandanud või asendanud mõistliku aja jooksul, mis ei ületa 30 päeva. Komisjon märgib, et tarbijal on õigus lepingust taganeda.

Kaupleja on müügilepingut oluliselt rikkunud. VÕS § 223 lg 1 kohaselt loetakse kaupleja müügilepingut oluliselt rikkunuks muu hulgas ka siis, kui asja parandamine või asendamine ei ole võimalik või ebaõnnestub või kui müüja keeldub õigustamatult asja parandamast või asendamast või ei tee seda mõistliku aja jooksul pärast talle lepingutingimustele mittevastavusest teatamist. Antud juhul kaotas tarbija huvi toote vastu, kuivõrd algupärane asja asendamine ei toiminud mõistliku ajajooksul ning tarbija avaldas ka soovi lepingust taganeda. Tarbija on põhistanud ja tõendanud, et tal esines alus lepingust taganeda.

VÕS § 189 lg 1 alusel lepingust taganemise korral võib kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu
/allkirjastatud digitaalselt/